

Arrest

nr. 60 835 van 2 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 5 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. LUYTENS, die loco advocaat I. SIMONE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 1 maart 2009 het Rijk binnen en diende op 13 mei 2009 een asielaanvraag in. Op 9 december 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een sikh afkomstig uit Chanipur in de Indische deelstaat Punjab. Uw familie had een grondconflict met een dorpsgenoot J. S.. Diens gronden lagen namelijk ingesloten door de velden van uw familie. Om een toegang tot zijn velden te bereiken diende J. S. met een tractoor over uw velden te rijden waardoor de gewassen op de gronden van uw familie werden vernield. In 1988 kwam uw vader om tijdens een verkeersongeval en in 2007 werd uw broer door een truck aangereden waardoor hij om het leven kwam. Ongeveer een maand na de dood van uw broer bekende een dronken truckchauffeur dat hij betaald werd door J. S. om de ongevallen met uw vader en uw broer te

veroorzaken. Uw moeder vernam dit nieuws en raadde u aan om India te verlaten. In de zomer van 2007 vertrok u vanuit Delhi naar Moskou, waar u een twintigtal dagen verbleef. Vervolgens reisde u verder over land en na anderhalve maand kwam u in België aan. Pas op 13 mei 2009 vroeg u in België asiel aan. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer : een overlijdensakte van uw broer, een overlijdensakte van uw vader en een krantenknipsel over het ongeval waarbij uw broer is omgekomen.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de bewering dat u India diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar India alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat uw ingeroepen problemen (dispuut over gronden) van interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard zijn en als dusdanig niet resulteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in het verlenen van internationale bescherming aan personen die hun land van herkomst dienen te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging omwille hun nationaliteit, ras, godsdienst, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep.

Verder heeft u ook niet aannemelijk gemaakt dat u bij een eventuele terugkeer naar India een reëel risico loopt foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in uw land van herkomst zoals bepaald in art 48/4 § 2 b. Voor het verkrijgen van internationale bescherming waaronder ook de subsidiaire bescherming is het noodzakelijk dat de asielzoeker op zijn minst enig begin van bewijs kan voorleggen van zijn identiteit en nationaliteit of een afdoende verklaring kan geven waarom hij daartoe niet in staat is. Uw verklaringen waarom u geen enkel identiteitsdocument kunt voorleggen kunnen het Commissariaat-generaal echter niet overtuigen en doen vermoeden dat u om één of de andere reden weigert om de documenten die uw identiteit zouden kunnen aantonen voor te leggen. U verklaarde immers over een "election card" te beschikken in India. Aanvankelijk stelde u dat deze kaart zich momenteel nog in India bevindt (zie gehoorverslag CGVS, p. 4) Wanneer u werd gevraagd waarom u deze kaart in het kader van uw asielaanvraag niet heeft meegebracht, verklaarde u plots dat uw "election card" in Moskou door de reisagent werd afgepakt (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Voorts kan er, aangezien u in Delhi als leverancier werkte, logischerwijze worden verwacht dat u over een rijbewijs beschikt. Op de vraag waar uw rijbewijs momenteel is, zei u dat ook dit in Moskou door de reisagent werd afgenomen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Geconfronteerd met uw verklaring dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde dat u nooit een rijbewijs had, verklaarde u plots dat dit inderdaad het geval was (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Op de vraag of u dan in Delhi met een voertuig reed zonder een rijbewijs stelde u dan weer tegenstrijdig met uw vorige verklaringen dat u eigenlijk geen chauffeur van het voertuig was maar dat u de chauffeur hielp (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Uit wat voorafgaat volgt dat alles er op wijst dat u verschillende uitvluchten zoekt om toch maar geen identiteitsdocumenten voor te leggen, een houding die kan worden beschouwd als een gebrek aan medewerking.

Wat de door u voorgelegde overlijdensaktes en het krantenartikel betreffen, dient te worden vastgesteld dat u vooreerst gezien uw gebrekkige medewerking bij het bewijzen van uw identiteit, de beweerde familiebanden met de personen over wie deze documenten handelen, niet kunt aantonen. Mocht er enig geloof worden gehecht aan uw bewering dat het hier om uw vader en uw broer gaat, dan dient nog vastgesteld dat deze documenten enkel betrekking hebben op het overlijden van uw vader en uw broer doch geen begin van bewijs leveren dat u door J. S. werd bedreigd. Bovendien bent u nooit persoonlijk door J. S. bedreigd. U verliet India op aanraden van uw moeder omdat zij vermoedde dat u ook het slachtoffer van een ongeval dreigde te worden. Hoe dan ook, u of uw familie heeft nooit een beroep gedaan op de bescherming van de Indiase autoriteiten. Dat de politie niet luistert naar de armen is een onafdoende verklaring waarom u zelf geen poging zou ondernemen.

Verder legde u ongeloofwaardige verklaringen af over uw vluchtweg. Zo verklaarde u aanvankelijk in België te zijn aangekomen in hetzelfde jaar als u asiel aanvroeg, namelijk in 2009. Bij een reconstructie van uw verklaringen die u aflegde over uw reisweg diende u echter toe te geven dat u reeds een tweetal maanden na uw vertrek uit India, dus in 2007, in België aankwam (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). De incoherenties in uw verklaringen betreffende uw aankomst in België wijzen er duidelijk op dat u voor de Belgische autoriteiten probeerde te verhullen wanneer u juist in België arriveerde. Hoe dan ook indien u reeds in 2007 in België was, is het op zijn minst eigenaardig te noemen dat u niet reeds in 2007 asiel aanvroeg. Van een kandidaat vluchteling die zijn land van herkomst uit vrees voor

zijn leven diende te verlaten kan immers worden verwacht dat hij onmiddellijk internationale bescherming aanvraagt wanneer hij daartoe de mogelijkheid heeft. Dat u van de asielprocedure niet op de hoogte bent is geen ernstig argument. U verbleef immers reeds jaren binnen de sikh gemeenschap in België (zie gehoorverslag CGVS, p. 3).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker beroept zich in het eerste onderdeel van het enige middel op een “*SCHENDING VAN ARTIKEL 48/3 (...) VAN DE VREEMDELINGENWET EN VAN ART. 1 A LID 2 VAN DE CONVENTIE VAN GENEVE*”.

3.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker toont niet aan waarom hij in de onmogelijkheid is zijn identiteit genoegzaam aan te tonen. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot zijn asielaanvraag en tast zijn geloofwaardigheid aan. Dit klemt te meer gezien verzoeker onverzoenbare verklaringen aflegde over zijn ‘election card’ en rijbewijs. Hij verklaarde immers tijdens het CGVS-verhoor dat zijn rijbewijs in Moskou werd achtergehouden door de smokkelaar, terwijl hij op de Dienst Vreemdelingenzaken had gesteld niet over een rijbewijs te beschikken. Geconfronteerd met deze ongerijmdheid, wijzigde verzoeker zijn verklaringen en niettegenstaande zijn eerdere verklaring chauffeur te zijn (zie gehoorverslag CGVS, 2 en 5) beweerde hij toch geen rijbewijs te hebben en dat hij geen chauffeur was maar enkel de helper ervan. Wat betreft zijn ‘election card’ verklaarde verzoeker aanvankelijk tijdens het verhoor dat hij het stuk in India achterliet. Toen hem werd gevraagd waarom hij het stuk niet neerlegt, wijzigde hij opnieuw zijn verklaring en beweerde dat het eveneens door de smokkelaar in Moskou werd achtergehouden (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Verzoeker wijzigt aldus zijn relaas naarmate doorgevraagd wordt en hij geconfronteerd werd met ongerijmdheden. Dit tast zijn waarachtigheid aan.

3.2.1. Verzoeker schiet daarenboven tekort in zijn medewerkingsplicht nu hij naast zijn identiteit ook zijn reisweg niet aantoont. Hij stelt met behulp van een smokkelaar via Moskou naar Europa te zijn gereisd, maar legt geen reisbescheiden voor, noch het gebruikte paspoort. Daarenboven zijn verzoekers verklaringen over zijn reis en aankomstdatum in België dermate incoherent dat niet kan vastgesteld worden wanneer verzoeker in België aankwam. Zo verklaarde verzoeker aanvankelijk in België te zijn toegekomen in hetzelfde jaar waarop hij asiel aanvraagde, met name in 2009. Hij paste zijn verklaringen aan toen hij geconfronteerd werd met zijn bewering in de zomer van 2007 India te hebben verlaten en twee maanden na zijn vertrek uit India in België te zijn aangekomen (zie gehoorverslag CGVS, p. 2-3). Gelet op bovenstaande inconsistenties kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker een verhaal poneert waarvan hijzelf de eenvoudige elementen vergeten is. Geenszins kan worden aangenomen dat verzoeker niet weet of hij in 2007 of 2009 India verliet en Europa (en België) bereikte. Bovendien ondermijnt verzoekers laattijdige asielaanvraag de ernst van zijn nood aan bescherming.

3.3. Verzoeker stelt een dorpsgenoot te vreezen die reeds de vader en broer van verzoeker liet vermoorden omwille van een grondconflict. Ter staving van zijn relaas legt verzoeker de overlijdensaktes van zijn vader en broer en een krantenartikel betreffende het dodelijke ongeval van zijn broer voor. De bestreden beslissing stelt terecht dat verzoeker zijn identiteit niet aannemelijk maakt en aldus evenmin een familieband aantoonde tussen verzoeker en de personen van wie sprake is in de overlijdensakte. Wat het, overigens onvertaalde, krantenartikel betreft, wijst de Raad bijkomend op het feit van algemene bekendheid dat kranten niet gekant zijn tegen de publicatie van artikels tegen betaling, en hun bewijswaarde bijgevolg bijzonder relatief is. Hoe dan ook verzoeker toont het belang van dit stuk niet aan nu zijn broer volgens dit artikel een verkeersslachtoffer was. Voorts kan worden vastgesteld dat verzoeker niet eens de moeite gedaan heeft om te weten wie de dronken huurmoordenaar was die hem de bekentenis had afgelegd (zie CGVS-verhoor). Indien verzoeker terecht stelt dat *“Om een reëel risico te zijn, dient men zich te baseren op objectieve elementen”* laat hij na objectieve elementen aan te brengen. Dit klemte te meer nu verzoeker enkel één bepaalde dorpsgenoot vreest en geen andere mensen laat staan zijn nationale overheden. Verzoeker toont dan ook niet aan dat een lokaal en persoonlijk conflict niet lokaal en desgevallend via het gerecht kan worden beslecht. De waarachtigheid en ernst van het grondconflict wordt dan ook geheel ondergraven door verzoekers nalaten enige vorm van nationale bescherming aan te spreken. Verzoekers gebrek aan initiatief kan niet worden verschoond door de bonte bewering *“neen niemand luistert naar de armen”* (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Verzoeker kan dan ook bezwaarlijk, in zoverre nodig, aanspraak maken op internationale bescherming.

3.4. Hoe dan ook, voor zover enig geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielmotieven -quod non-, is een ontspoord grondconflict tussen dorpsgenoten van interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard. Verzoeker maakt hoe dan ook niet aannemelijk dat zijn vervolging in nexu staat met één van de vijf criteria vermeld in het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging.

3.5. Verzoekers algemene en theoretische beschouwingen over vluchtelingenrecht en loutere herhaling van zijn asielrelaas vermogen evenmin de wettigheid van de motivering van de bestreden beslissing aan te vechten. Als dusdanig wordt er géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

3.6. Ten overvloede merkt de Raad op dat de waarachtigheid van verzoekers asielrelaas volledig wordt ondergraven door zijn verklaringen deels om economische redenen India te hebben verlaten en in België tewerkgesteld te zijn in de fruitpluk (zie gehoorverslag CGVS, p. 3 en 6).

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker beroept zich in een tweede onderdeel van het enige middel op de *“SCHENDING VAN ARTIKEL (...) 48/4 VAN DE VREEMDELINGENWET”* en stelt *“minstens aanspraak te kunnen maken op het subsidiair beschermingsstatuut”*.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van vreemdelingenwet.

5. Het enige middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK